

A GYÜLEKEZETI TEST SÁTOROS ÜNNEPE – ELRAGADTATÁS

2016. október 23.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Örömben szárnyalva fogtok hazamenni, a bút, a borút és a könnyeket elfelejtjük! Így van megírva. Teljesen igei. Örvendezetek az Úrban mindenkor, meg van írva, Jézus nevében! Emeljétek fel a kezeteket az Úrban, vegyetek az öröm italából, az újborból! Az újbor meg van nekünk, a Szent Szellem bora. Az újborból ha iszol, soha többé nem leszel az, aki régen voltál! Ámen. Halleluja, dicsőség Istennek!

Az *Ige épít fel* minket, és az Igéből fogunk táplálkozni. Ugye, milyen jó az Úr dicséretében és magasztalásában lenni? Fenséges, felemeli az ember lelkét, könnyedebben tudunk lenni az örömmel, a bánatunkkal, amivel ma jöttünk, de az Úr megígérte, hogy a bút, a borút örömmre fordítja. Ezt az ünnepet ünnepli egész Izrael egy hete, a sátoros ünnepeket.

Ebben az örömben volt benne az ember, ha egy kicsit is érzi a Szellem közelségét. A hét hordozta ezt az örömet, és ma is benne vagyunk. Az ünnep véget ér a zsidó nép számára, de mi benne maradunk, mert mi örökre kaptuk ezt az ajándékot, az örömet, az *Úr örömét*. Isten országa a megigazultság, a békesség és az öröm a Szent Szellem által.

Kérdezik, miért örvendezel? Azért, mert a Szellem bennem van, és megitatott az új borával. Ez az újbor, ez részegítő, szellemi örömmel. A *szellemi öröm* van benne, a Jézus nevében. Érzékelitek, hogy az Úrnak egy pezsgése van jelen? Egy szabadulás, az *Úr örömeiben szabadulás* van. A depresszió, a kínok, a bajok, a nyomorúság, a rossz, nyomasztó gondolatok, elszállnak, az Úr jelenlétében, az Úr örömeiben nem tudnak megmaradni.

Ez a mi reménységünk, hogyha az *Úrhoz fordulunk*, mindig kapunk vigasztalást, és mindig kapunk egy ölelést Tőle, ami felemel és megvigasztal minket, a Jézus nevében! Mi nem reménység nélkül vagyunk ebben a világban. Bármilyen megpróbáltatások közepette is vagy most jelenleg, tudnod kell, hogy élő reménységünk van! *Élő Jézusunk* van!

Jézus *rátékint* egy helyzetre, és már ott a *megoldás*. Ezt kell megtanulni, Jézussal járni, Jézusban járni, Jézus Krisztus szívében lenni! Az *Ő* szeretetében lenni, és engedelmesnek lenni, ha hallasz Tőle, meg kell cselekedni, amit mond. Hidd el, hogy amit *Ő* szól, az előre viszi az életedet!

Egy *alapítvány* indult. Egy kiváló lehetőség arra, hogy ha a szívetek megindul a szegények felé, a szükségben lévők felé, akkor szervezett formában tudjatok segíteni. Az alapítványnak a neve: „Adni jó”. Ez egy szeretetszolgálat, amit Antal Csabáék vezetnek, és gyakorlatilag a Mennyországklubban tevékenykedők az alapjai ennek a munkának, de mindenki becsatlakozhat! Ruházat és élelmiszer, ami eddig beérkezett.

Egyrészt kérésük az, hogyha van pásztor közöttünk, akinek a nyájában olyan van, akin szeretne segíteni, és tudja, hogy ezeket biztosan jó helyre kerülnek, hitben van az illető, hogy az Úr megsegíti, akkor vegyék fel velük a kapcsolatot, és juttassátok el hozzájuk ezeket a csomagokat. Dobozokba csomagolva már vihető az első hatalmas mennyiségű felajánlás!

Pénzadományokat is lehet juttatni, van bankszámlaszám, de elsősorban nem pénzre gondolunk. Otthon mindig van valami, ami feleslegben van, és el tudod hozni, és oda tudod adni. A Jézusnak adjuk ilyenkor, amikor a szegényeket támogatjuk. Persze, ha a pénz van a szíveden, akkor a pénzadományokkal is megajándékozhatod az alapítvány munkáját.

Másrészt kérnek segítőt. Menjete, és segítsétek ezt a munkát, hogyha tudtok, az osztásoknál, vagy felajánlások begyűjtésével, vagy a raktárhelyiségekben a rendezési munkákkal. Bármilyen módon, ha szíveden van, ha megdobban a szíved erre.

Közben a Szent Szellem hozza a *gyógyító ajándékokat*. Tudom, amit mondok, az kedves neki. Gyógyítás lesz, pontosan a szervet nem tudom megmondani, a nyakon lesz egy nagy gyógyító munka. Valaki ott gyógyul. Valaki lehet, hogy műtéten volt, vagy műtetre vár, ez egy komoly fájdalommal járó dolog, amit a Szent Szellem most elsimít, és meggyógyul! Jézus kegyelme ez, és ha valaki ezen a területen keres gyógyulást, akkor az megvan!

Más helyeken is lesz ma nagyon gyönyörű munkája az Úr Jézusnak, mert szeret minket. Szeret minket, és daganatokat tud eltüntetni egy szempillantásban az emésztő tüzeiben. Új csontokat tud építeni és ízületeket, látóvá tudja tenni a szemet, és a hallóvá a füleket! Ez mind az Ő munkája, mert Ő teremtette, és arra is képes, hogy hogyan állítsa helyre, vagy hogy hozzon akár új szerveket. Az Úrnál nincs lehetetlen, és mi hiszünk a gyógyulásban!

Itt mondom el nektek, hogy egy *új Örömhíradó* van a kezemben, tele gyógyulásokkal. Telis-teli, mind a tizenhat oldala az Ő dicsőségéről szól, és az Úr munkáiról. A ti kezeitek által is tesz az Úr hatalmas csodákat, úgyhogy bátrak legyetek, kezeiteket a betegekre tegyétek, így tanítja, és azok meggyógyulnak. Olvassátok, hogy miket cselekszik az Úr!

Nem magunkkal dicsekszünk, és nem magunkat ajánljuk, hanem az Úr Jézus Krisztust ajánljuk! Hányan hiszitek, hogy ezek az Úr Jézus munkái? Ember nem képes ilyenekre, amiket csak az első oldalon olvastok. Hatalmas munkái az Úrnak, végestelen végig Őt dicséri.

Az újaknak mondom, hogy a régebbi számokban is nagyon sok kincs van! Lehet olvasgatni ezeket, és akik ma először jöttek, azokat itt fogom várni a végén, és adok is egy példányt nekik ebből az új Örömhíradóból, és még tovább fogunk egy kicsit imádkozni, meg a kérdéseitekre válaszolni, de most elindítjuk azt a gazdagságot, ami az Igében van. Az Igéből fogunk *táplálékot* venni. Még talán annyi, hogy Joe és Beverly alkalmak közelednek. Három héten keresztül kampányban megyünk az országban mindenfelé.

Még egy dolog: óraátállítás jövő hétvégén van. Valaki rossz dátummal tette fel az internetre. Figyeljete rá, jövő héten lesz, szombatról vasárnapra.

A drága Jézus kegyelméből vagyunk egyben, és hányan szeretitek az Úr Jézust? Engem ez bátorítani fog, ha látom, hogy ide csak azok jöttek ma, akik szeretik az Úr Jézust. Ez köt minket össze, az Ige szeretete, az Ige utáni éhség a szíveken, ez köt minket egybe! Vágyakozunk *együtt lenni* ebben a dicsőségben, amit az Úr áraszt! Egyszerűen ott lakozni, ahol az Úr lakozik, ott jó lenni. Ez köt minket egybe.

Szoktam gondolkodni, hogy mi a közös, mi fűz minket egybe? A Krisztus Testének lettünk tagja, ugyanannak a Testnek lettünk tagjai rész szerint, és az éhség a szívünkön, hogy nekünk jó itt lakozni, mert itt lakik velünk az Úr, és ad nekünk táplálékot, és öntözést ad. Megöntöz minket.

A világnak a szárazsága, amit kint tapasztalunk a világban, a kedvetlenség, a céltalanság, a rossz útirányok, a gondolatok, a rossz közösségekből olyan jól esik bejönni egy olyan helyre, ahol *együtt hisznek* veled! Erről szól, hogy együtt hisznek veled. Egy az útirány, egy a cél, egy az Úr Jézus Krisztusunk!

Eltérhetnek a nézeteink, vagy különbségek lehetnek egy-egy igei területen, lehet, hogy nem értünk mindig mindenben egyet, de attól ez az egység megbonthatatlan, mert Tőle származik, az Ő szívéről született. Így egységben vagyunk jelen, az Úr egységében, az Úr szeretetében, az Úr irgalmasságában.

A tegnapi összejövetelem például ez volt, amit leginkább lehetett tapasztalni, hogy az újjak sírtak. Az Úr könnyőrelettségén könnybe lábadtak a szemeik. Az első dalnál, amikor elkezdtük az Urat dicsérni, láttam a könnyeiket. Még nem is beszéltünk velük soha előtte. Újak az utcáról, és megérintette őket az Úr szeretete.

Az Úr vágyódása utánuk, hogy mennyire szereti őket. Nem jártak még soha azon a helyen, ahol ezt érzékelték volna. Erről szól a gyülekezet! Az Úr szeretete kiárasztva, és az Úrnak az élete, és az Úr Igéje, ami táplál minket. Így fogunk ma is tenni, hogy az Igét olyan közel engedjük magunkhoz, hogy az valóban éltesse minket.

Az Ige élő és ható, és a szívünkhöz ér, éltet minket az Ige, és érezzük, hogy amikor hazamegyünk, már annyival könnyebben vagyunk. Ami nyomta a szívünket, ami ránk nehezedett, mintha elszállt volna rólunk. Ezt az igaz szó, az Ige szolgálata végzi. Ige ér a szívekhez, és az *Ige szól* a szívekhez. Az Ige élő és ható. Ember nem tudja elvégezni.

Mit láttatok, hogy miért jöttök a gyülekezetbe? Kérdezte Jézus, hogy miért mentek ki a pusztába, mit látni mentek ki oda? Királyi pompába öltözött férfiút? Nem! Isten szíve *vezérelte* oda őket, hogy keresztelő Jánosnál engedelmisségben vegyék azt a keresztséget, ami annak az időnek rendelve volt. Ti is Isten *vezérlésére* vagytok itt, hogy a szívetekben elfogadjátok azt, amit ma Ő készített nektek. Így fogjuk az Igét venni.

A múltkori témakörhöz kell még kapcsolódnunk. Egyrészt mert ez az ünnep a zsidó nép számára egy hétig tartott, úgyszólván mondhatnánk, hogy a vége felé vagyunk ennek az ünnepnek, de az egész héten tartott.

Másrészt viszont nem tudtuk befejezni az ünnepnek a mondandóját, ugyanis Isten nem várja tőlünk, hogy az ünnepeket megtartsuk olyan törvényszerű rendelésben, ahogy azt az Ószövetség írja, hanem azt szeretné, ha az Ő szívét, és az Ő szándékát a rendelésével kapcsolatban meglátnánk, és megélnénk, megismernénk, hogy mit üzen a számunkra az az ünnep.

Isten az Ószövetségben a zsidó nép számára három kötelező fő ünnepet írt elő. Ilyenkor minden férfiúnak kötelező volt megjelenni Isten színe előtt, természetesen robotmunkát sem volt szabad végezni ezeken az ünnepeken. Isten színe előtt kellett megjelenni, áldozatot bemutatni, ajándékot vinni, és minden ünnepnek volt egy tartalma, egy mondandója az Ő népe felé.

Az első ünnep a kovásztalan ünnep. A *kovásztalan kenyerek* ünnepe, amit a páska bárány vacsora estéje előzött meg. Ez a húsvét ünnepével kapcsolatos. Az első fő ünnepük. Az ezt követő 50. napon – ez a *hetek ünnepe* másként, ahogy mondja az Ige –, a sávuót ünnepük, a pünkösdi ünnep, a második kötelező fő ünnep. Robotmunkát nem lehetett végezni, az Urat kellett ünnepelni.

A harmadik ünnep pedig most köszöntött be a múlt héten, a *sátoros ünnep*. Ez a neve, hogy sátoros ünnep, a héber szukkáh szóból származik, ami sátort jelent. Ennek a többes száma a

szukkót. Ugyanis sátrakban kellett lakozni az Úr rendelése szerint ezen a rendelt ünnepen. Istennek megvolt az elvárása a nép felé, hogy mit gondoljanak végig.

Mi volt a célja ennek az ünnepsornak? Hét napig örvendezniük kellett Istenük előtt. Örvendezésekben kellett lenniük az Úr előtt. Az Úr rendelése volt ez, hogy az Ő népe gondolja végig, hogy hogyan hozta ki őket a pusztaságból az egyiptomi vándorlás idején, az egyiptomi fogságból, rabszolgaságból.

Kiszabadította, és a vándorlás negyven évét kellett ünnepelni. Emlékezzenek vissza, menjenek vissza azokba a sátrakba, ahonnan kijöttek. Emlékezzenek meg az Úr jóságáról, az Ő megszabadító kezéről, az Ő gondviseléséről, hogy a sziklából vizet fakasztott, ha szomjúhoztak, és a mennyből a mannát adta nekik, hogyha éheztek.

Gondot viselt róluk negyven esztendeig. A ruhájuk nem szakadt le, a sarujukat nem nőtték ki. Ahogy nőttek a kicsinyek, úgy nőttek velük a ruhájuk és a sarujuk. Egy ilyen természetfeletti Istent szolgálunk Jézus nevében! Azt akarta Isten, hogy az Ő népe emlékezzen vissza ezekre az esztendőkre hálaadásokkal, örvendezésekkel.

Az Ő rendeléseit erre az ünnepre nagyon pontosan meghatározta, aprólékos útmutatásokkal látta el. Egyik jellemzője az ünnepnek az volt, hogy kellett egy bizonyos csokrot készíteniük. Egy csokrot kellett készíteniük, amit a héber nyelv *lulavnak* hív, és különböző zöld ágakból kellett összeválogatni. Volt benne pálma, citrus, mirtusz és szomorúfűz.

Ezekből az ágakból kellett egy csokrot készíteniük, és be kellett menniük az Úr színe elé, és mind a négy égtáj felé meg kellett hajolniuk vele, és el kellett ismerniük, hogy minden jó az Ő Istenüktől, a Teremtőjüktől származik. Minden áldás és minden, ami az Ő életüket illette.

Az Úr Jézus Krisztust ők még csak Messiásnak hívták. Az Istenüktől származik. Ebben a csokorban ott volt a szomorúfűz, ami jelképezte, hogy az életünkben gondok, bajok és könnyek is vannak. Akkor is be kell mennünk az Úr elé hálaadásokkal és örvendezésekkel, mindenkor az Urat kell dicsérnünk és magasztalnunk.

Megjelenik az Úrnak a szíve ezekben az ünnepekben oly módon, hogy az számunkra üzenetet hoz arról, hogyan várja el Isten a mi keresztyén életünkben ezekre az ünnepekre való visszaemlékezést, és hogy tanulságot merítsünk belőle. Üzenete és tanulsága van ezeknek az ünnepeknek.

Az utolsó napja például az ünnepnek arról szólt, hogy vizet kellett meríteni a Siloám tavából, és az oltárra önteni. Nem véletlen, hogy János az evangéliumában úgy írja, hogy az ünnep utolsó nagy napján. Ez a sátoros ünnep volt, ami beköszöntött.

Jézus fölment erre az ünnepre. Amikor közelgett a sátoros ünnep, kérdezték a tanítványai, hogy vajon mikor mész fel? Mondta, hogy nyíltan nem megy föl, mert akkor már üldözték, az életére törtek a farizeusok, de aztán az ünnep közepe táján fölment, és tanított a templomban. Utolsó napján az ünnepnek pedig felállt Jézus, és kiáltotta.

JÁNOS 7,37–39.

37. Az ünnep utolsó nagy napján pedig felállta Jézus és kiálta, mondván: Ha valaki szomjúhozik, jöjjön énhozzám, és igyék.

Tehát üzenet van ebben. Jézus ezen a napon kiáltotta ki az Ő akaratát. Ez a sátoros ünnep jelentése a számunkra, hogy a *szomjúhozókat* Isten hazavárja, hogy inni adjon nekik, hogy örömet adjon nekik ebből az újborból, hogy örvendezni tudjanak ebben a gyönyörűségben, amit az Úr készített a számukra.

Hogy ne a búra és a bánatra, és a nehézségekre emlékezzenek vissza, hanem az Úr jóságára, és a megpróbáltatásaik közepette is meg tudják lengetni a lulavot az Úr örömeiben. Megtanít rá minket, hogy hogyan kell ezt tenni.

Jézus *hívja* a népet. Azt mondja, hogy ha valaki szomjúhozik, jöjjön énhozzám, és igyék. Mi mindannyian azért jöttünk Jézushoz, mert valahol *szomjúhoztunk* ebben a világban, és meghallottuk, hogy van Jézus, akinél van gyógyulás, akinél van örök élet, akinél lehet kortyolni az élet vizéből, és olyan vizet ad, hogy soha többé meg nem szomjúhozunk.

Ekkor *befogadtad* a Jézust. Eljött az a pillanat, hogy érezted, neked *szükséged* van erre a vízre, az *örök élet* vizére. Ebből a vízből kínál Jézus az egész világnak. Itt kiáltja ezen a *sátoros ünnepen*: ha valaki szomjúhozik, jöjjön énhozzám, és igyék az élet vizéből ingyen. Micsoda *meghívás* az Isten szívéből!

Nem pénzért – mondja –, ne gondolkodjatok, hogy kinek mennyi pénze van, Jézus mindenkit hazavár! A hatalmas ár ki lett fizetve. Ő *hatalmas árat* fizetett, hogy te *ingyen odamehess*, és vehess ebből az élő vízből. Mi ismerjük már ezt a vizet, többé nem szomjúhozunk már meg, és amikor kívánjuk, vehetünk belőle. Sőt, azt mondja Jézus, ha vesszük a Szellemet, akkor élő víznek folyamai ömlenek a bensőnkéből.

JÁNOS 7,37–39.

38. Aki hisz énbennem, amint az Írás mondotta, élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből.

Ez te vagy, ha befogadtad a Szent Szellemet. Élő vizeket ömleszt rá erre a világra a drága Úr Jézus, mert először is megteljesedtél vele. Ha *megteljesedünk*, akkor vagyunk képesek ezt a vizet *ráárasztani* a szomjúhozókra.

39. Ezt pedig monda vala a Szellemről, akit az Őbenne hívők vesznek majd: mert még nem adatott a Szent Szellem; mivelhogy Jézus még nem dicsőítették meg.

Azt írja, hogy folyóvizet öntök a szomjúhozókra, a pusztaságra, a szárazra, a kietlen világra. Az Úr öntözései ezek. Ennek az ünnepnek az utolsó napján történik. Tehát *tanulságai* vannak ezeknek az ünnepnapoknak a számunkra.

Az őszi ünnepek sora érdekes, hogy ez a *sátoros ünnep* a hetedik hónapban van, de a sátoros ünnepet két ünnep megelőzi. Tehát itt szinte három ünnep van egy csokorban. A hetedik hónap első napja a kürtölések ünnepe. Itt kezdődik az őszi ünnepek sora.

Ezt pontosan el is fogjuk olvasni a Bibliából, a múltkor nem tettük. A tizedik napon, ugyanennek a hetedik hónapnak a tizedik napján az *engesztelés ünnepét* rendeli el nekik az Úr, a Jom Kippur ünnepüket, amikor az engesztelés körül forog minden.

Tudjuk, hogy ez a mi Jézus Krisztusunk, a világ bűneiért való Bárány. Isten kiengesztelődött, az egész világ bűneit *nem számítja be* többé a világnak. Elengedte az adósságát ennek a világnak. A Jézus Krisztust ünnepeljük ebben az ünnepben is.

A harmadik ünnep ebben az őszi sorban. A három zsidó ünnep a *sátoros ünnep*, a szukkót. Ami a múlt héten indult, pont vasárnap, és ma, vasárnap zárul. Ma ér véget az ünnep, Jézus nevében. Mi nem vallásos módon követjük ezeket, hangsúlyozom.

Mi *tanulságokat* merítünk belőle, világosságot veszünk belőle. Ami ránk vonatkozik, azt a részt elveszük belőle, mint ahogy meg van írva az 1Korinthus 10-ben, hogy ezek az Újszövetségben a mi tanulságunkra lettek megírva.

1KORINTHUS 10,11.

11. Mindezek pedig példaképpen estek rajtuk; megírtak pedig a mi tanulságunkra, akikhez az időknek vége elérkezett.

Merítenünk kell belőle, ha közelebb akarunk kerülni Isten szívéhez, hogy mi volt az üzenete Istennek ezekkel az ünnepekkel, miért kérte Isten, hogy pont ezeket az ünnepeket tartsák meg évről évre, örök rendtartás szerint. Ma egy kicsit megint nagyító alá vesszük azt a részt, amit elmondok ennek az ünnepsornak a kapcsán nektek.

A drága Jézus Krisztusnak ez a három ünnepe a kürtölések ünnepével kezdődött. A kürtölések ünnepe a Mózes 2. könyvében található. Isten tesz erről röviden utalást itt. Érdekes módon itt nem adja meg az ünnepnek a pontos célját. Csak azt mondja, hogy emlékeztető ünnep a kürtölésekre.

Nézzük meg, hogy hol szólaltak meg először a kürtök, az ószövetségben? A Sínai hegynél, amikor Isten készül találkozni a néppel. Ez volt az első eset, amikor Isten népe hallhatta Isten harsonáit, Isten kürtszavát, mert Ő felhívta Mózeszt a *Sínai hegyre*. Azt mondta, találkozom veled, szemtől szembe beszélek veled, és a nép hallani fogja, amit beszélünk. Közben Isten megengedte, hogy a *nép hallhassa* a kürtnek a szavát.

2MÓZES 19,16. 19.

16. És lőn harmadnapon virradatkor, mennydörgések, villámlások és sűrű felhő lett a hegyen és igen erős kürtzengés; és megrémüle mind az egész táborbeli nép.

Egy kürtzengést hallott a nép, ami egy figyelemfelkeltése volt Istennek, ez mennyből való kürtzengés volt. Ekkor még nem a nép kürtölt. A mennyből jött ez. Az *angyali harsonák* kürtzengése volt ez. *Figyelemfelkeltésre* szolgált a nép számára, hogy Isten dicsőségével fognak találkozni. Ezt a célt szolgálták a kürtölések, és olvassuk:

19. És a kürt szava mindinkább erősödött; Mózes beszél vala és az Isten felel vala neki hangosan.

Erős kürtzengéssel indult, és ahogy egyre kürtöltek az angyalok, egyre erősebbé vált, oly erőssé vált ez a kürtölés, hogy *beleremegett* a nép. A végén elviselhetetlen hangerővel szólt az egész hegy lábánál Istennek a kürtszava. Mire akarta felhívni a figyelmüket? Az *Ő dicsőségének a megjelenésére*. Nagyon fontos. Az ünnep ezt takarja.

A kürtölések ünnepe az Ő dicsőségének a megjelenésére *készíti fel* a szíveket. Mert Isten megjelent Mózesnek, és a *nép hallhatta*. Nem láthatta mindenki Istent, de hallhatta, hogy beszél Mózesrel. A hegy lábánál volt a nép. Meg volt mondva, hogy nem mehetnek túl közel a hegyhez, de hallhatták és láthatták Istennek azt a hatalmas, dicsőséges jelenlétét, ahogy leszállt a hegyre. Kürtölések és Isten dicsősége. Ez az ünnepnek a lényege.

A drága kegyelem Szelleme elvisz most minket a Mózes 3. könyvére, ahol meglátjuk, hogy ezekből a kürtölésekből, amit a nép hallhatott, Isten egy ünnepet rendelt. Itt találjuk meg az ünnepek felsorolásakor a hetedik hónap első napjától induló ünnepet, a kürtölések ünnepét.

3MÓZES 23,23–24.

23. Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván:

24. Szólj Izrael fiaihoz, mondván: A hetedik hónapban, a hónap első napján ünnepetek legyen néktek, emlékeztető kürtzengéssel, szent gyülekezéssel.

Isten rendelése szerint az egyik ünnep ez. Vajon mire akarta Isten emlékeztetni őket? Miért csak ennyit mond erről az ünnepről? Emlékeztető kürtzengések legyenek ezek. Ezek a kürtzengések egyrészt kell, hogy emlékeztessék a népet évről évre, hogy Isten dicsősége meglátogatta őket a hegyen, és átadta nekik a tíz parancsolatot. *Isten útmutatásai.*

Emlékeztető kürt. Kürtöljetekek és emlékezzetek Isten dicsőségére! Ámen. Semmi robotmunkát ne végezzetek, tűzáldozatot áldozatok az Úrnak! Ennyit ír erről az ünnepről. Mindaz, ami ez fölött van, az *emberi rendelés*. Kürtölni kellett, és úgy hívta Isten ezt az ünnepet, hogy az emlékeztetésekre szóló kürtzengések.

Menjünk tovább, és nézzük meg a kürtöléseket. *Kosszarvval* kürtöltek a földön természetesen. Az aranyharsonák a *mennyben* kürtölnek majd, ezek az ószövetségi emberek számára nem álltak rendelkezésre, úgyszólván kosszarvból kürtöltek.

Van ennek egy csodálatos hangja, aki volt már kint Izraelben, vagy volt zsidó közösségben, a kosszarvnak van egy csodálatos, nagyon szép hangja, és gyönyörűen lehet vele kürtölni. Felhívni a nép figyelmét. Sófárnak nevezik ezt. Kürtzengések hangja.

Megjelenik ez az Újszövetségben is, a kürtöket trombitáknak mondja sokszor a Károli Biblia. Trombita zengésével szól az Úr. A Jelenések könyvében, ha olvasod, az 1. fejezet 10. versében, hogy hallotta János az Úr hangját, mint sok kürtnek zúgását. Nézzünk ebbe bele, és olvassunk el!

Megint azt vehetjük ki, hogy az Úr a *figyelem felkeltésére* használja, hogy az Ő dicsőségének megjelenése előtt, ahogy János találkozott Isten dicsőségével, a kürt zengések hangja hallatszott. Ez a leglényegesebb pontja az ünnepnek. Isten figyelemfelhívása, hogy jön az én dicsőségem! Az én *dicsőségem megjelenése*.

Nagyon áldott, aki olvassa a *Jelenések könyvét*, azokra óriási áldások szállnak, mert a közelgő eseményekbe ad egy olyan *bepillantást*, amit egyik-másik levélből sem lehet kimeríteni, vagy kiemelni. A Jelenések könyve egy nagyon gazdag könyv.

Jánost Pátmosz szigetére száműzték, mert nem tudták elpusztítani. Az életére törtek, olajban főzték meg, de élve jött ki belőle. Elpusztíthatatlan volt, mert Isten szeretetében járt, végül a Pátmosz szigetére üzik ki. Itt a szigeten Isten ad neki egy hatalmas *kijelentéssort*.

Tehát látjuk, hogy Isten mindent a *javunkra fordít* az életben? Le akarták őt söpörni az élők sorából, elűzték egy szigetre, gondolták, hogy ott éhen hal, mert ott nincs élő közösség. Kiűzték erre a szigetre, és Isten odaadta neki a *legnagyobb gazdagságot*, azt a kijelentéssort, ami a Jelenések könyvében van.

Ha Istennel jársz, nem tud olyan mélyre taszítani az ellenség, hogy Isten onnan elő ne hozná az Ő hatalmasabbnál *hatalmasabb dicsőségét*! Így volt ez Jánossal. Ez így igaz, a drága Jézus kegyelme. Az ördögnek minden gonoszságát az Úr a javadra fogja fordítani, és a gyülekezeti Test javára, ha megtanulsz Ővele járni. Ez történt.

Egyszerűen egy elragadtatásba kerül János a Pátmosz szigetén, és szellemben volt, azt írja. János *szellemben volt* rengeteget, és gondolom, hogy nekünk is jót tesz, ha szellemben vagyunk, mert akkor jönnek ezek a *szellemi kijelentések*.

JELENÉSEK 1,10.

10. Szellemben voltam ott az Úrnak napján, és hallék hátam megett nagy szót, mint egy trombitáét.

Elragadtatott időben arra a napra, amit az Úr napjának nevez. A figyelmét az keltette fel, hogy trombitaszó hallatszik. Isten hangjában benne van a kürtöknek a zengése. A trombitaszó, a kürtölések. Megint ez a vonulat, hogy *trombitaszóval jelzi* Isten, hogy jön az én dicsőségem.

Utána fel is fedí ezt a dicsőséget, meg egy gyönyörű látást kap János Jézusról, gyönyörű látást kap a gyülekezetről, ami a hétágú gyertyatartó. A hét csillagról, ami Jézus kezében van, ami a hét angyal, a gyülekezet hét angyala. Egy gyönyörű *betekintést kap* Isten dicsőségébe. Újra megjelenik ez a motívum, a trombitaszó hangja.

JELENÉSEK 4,1.

1. Ezek után látám, és ímé egy megnyílt ajtó volt a mennyben, és az első szó, amelyet mint egy velem beszélő trombitának szavát hallék, ezt mondta: Jöjj fel ide, és megmutatom néked, amiknek meg kell lenni ezután.

Megint itt van az, hogy trombitáknak a hangjaként szólt Isten hozzá. Óriási dicsőségbe emelte be Jánost az Úr, a mennynek a dicsőségébe, és a menny történésebe. *Trombitaszó* hallatszott. A kürtölések ünnepéhez köthető ez, Isten az emlékezések, kürtzengések ünnepeként mindig akkor szólaltatja meg a kürtöket és a trombitákat, amikor az Ő dicsőségének kiáradása előtt állunk.

Levonható tanulság az igesorból, hogy további nyomozásnak indulunk az Újszövetségben, hogy hol olvasható még erről a kürtzengésről, erről a trombitaszóról, ugyanis az őszi ünnepek ezzel kezdődnek. Kürtölésekkel. Nézzük meg, és nyomozunk egy picit tovább.

Az 1Korinthusi levél 15. fejezetében fogunk olvasni egy részt, amelybe egy nagyon gazdag betekintést kapunk, hogy mivel kapcsolatosak ezek a kürtzengések, és ha Isten *Igéje megvilágosít* minket, abban gazdagság van. Akkor leszel igazán *gazdag*, ha a szívedben át tudod látni Isten terveit a jövőre nézve is, hogy egyrészt itt vagyunk a földön, de mi a terve Istennek velünk a *jövőre* tekintve.

Óriási tervei vannak velünk. Nemcsak egy kis értéktelen porszem vagy itt a földön. Ha olvasod az Igét, ezt fogod megtanulni belőle. Istennek *hatalmas tervei* vannak velünk, és számít ránk ebben a munkában. Istennek terve van velünk, álmai vannak velünk kapcsolatban. Álmodozik rólunk.

Mit tervezett a számunkra? Csak azért vagyunk itt a földön, hogy lézengjünk és vegetáljunk? Nem így van. Istennek gazdag tervei vannak velünk. Nagyon nagy gazdagságba visz be bennünket, elsősorban szellemi értelemben. De a *fizikai gazdagság* is szükséges ahhoz, hogy tudjuk szolgálni az Urat, hogy tudjuk *hirdetni* az Evangéliumot.

Igenis kell hozzá, hogy minden szükségünk *betöltessék*, és azon felül, az felett tudjunk még *adakozni* is, ahol csak szükségét látunk, a Jézus nevében. Olvassuk a Szentírást, ami nagyon fel fogja emelni a lelkünket.

1KORINTHUS 15,51–55. 58.

51. Ímé, titkot mondok néktek. Mindnyájan ugyan nem aluszunk el, de mindnyájan elváltozunk.

Szeretünk titkokat hallani, amikor különböző dolgokat súgnak a fülünkbe, nem? Istennek a titkai szent titkok. Ezek olyan titkok, ami az Ő szívében vannak elrejtve, és neked adja át a Szelleme által. Titkot mondok néktek. A keresztényeknél a halál az *elalvás*, erre utal itt a levél. Nem alszunk el mindnyájan, azaz nem halunk meg, de mindnyájan elváltozunk.

Ez az *elváltozás* nagyon érdekes szó. Nem arra kell gondolni, hogy eddig fiú voltál, és most lány leszel. Ez a mai világban divatos. Nem egy ilyen elváltozásról gondolkodik az Úr. Egy szellemi elragadtatás lesz. Ki fogja fejteni a másik levél.

Egy elváltozásról van szó, a fizikai testünket, ezt a nyomorúságos fizikai testünket egy *megdicsőült* szellemi testté fogja átváltoztatni az Úr egy szempillantásban. Erről az elváltozásról ír itt. Olvassuk tovább.

JELENÉSEK 4,1.

52. Nagy hirtelen, egy szempillantásban, az utolsó trombitaszóra; mert trombita fog szólni, és a halottak feltámadnak romolhatatlanságban, mi pedig elváltozunk.

Ez egy szempillantás alatt lesz. Megint megjelentek a trombiták, a kürtzengés. Egy sorozat lesz itt, mert az *utolsó trombitálásra* történik ez az átváltozás. Tudnod kell, ha hallod majd a trombitaszókat, várd az utolsót. Az utolsót, amit trombitál. Egy szempillantásban történik majd a csoda. Az Isten nagy titoknak nevezi, elváltozunk.

Ez a nyomorúságos földi test, így írja a Filippi 3-ban, az Ő dicsőséges [megdicsőült] testéhez lesz hasonlatossá. Ez az az elváltozás. Ezt a pillanatot várja mindenki. Akkor, ha megütöd a lábad, az már nem fog fájni. Most még, ha beverjük ide vagy oda, becsukjuk az ujjunkat az ajtó közé, akkor bizony kell hívnunk a Jézus nevét segítségül.

Mert ez a testünk még egy olyan fizikális test, ami meg tud ütközni ebben a fizikai világban. A dicsőséges test nem így lesz. Ez a titok, amit Isten itt elárul, hogy az *utolsó trombitaszóra*. Egy szempillantásban, nagy hirtelenséggel elváltozunk, mert trombita fog szólni.

Isten tehát többé nem a titkok közé sorolja. Közli velünk, hogy tudjátok meg, hogyha ezt a *trombitaszót halljátok*, óriási változás jön. Trombitaszó fog hallatszani, és ez a kürtölések ünnepével kapcsolatos. Akkor – mondta az Úr – legyen ez ünnep a számotokra. Trombita fog szólni, és a halottak feltámadnak.

Képzeljétek el, hogy akik a sírok közelében lesznek, azok fognak csodát látni! Elő fognak jönni a halottak a sírból, egyik a másik után. Egy szempillantás műve lesz, mindenki, akit eltemettek, a sírokból előjön, feltámadás lesz, a *feltámadás ünnepe* lesz. A halottak feltámadnak romolhatatlanságban, vagyis van feltámadás, mert az Ige írja, és mi hiszünk benne!

De nem csak ennyi történik, nem csak a halottak fognak *feltámadni*, hanem hozzáteszi, hogy mi pedig *elváltozunk* erre az utolsó trombitaszóra. Egy elváltozás jön. Egy szempillantásban ez a fizikai test *megdicsőült testté* változik. Istennek hatalmában áll az egész gyülekezeti Test minden tagján ezt elvégezni egy szempillantásban.

Akkor képzeld el, hogy mennyivel lenne nehezebb neki egy szempillantásban a Krisztus egész Testét *meggyógyítani*? Mindenki egészségben járna. Azt is meg tudná tenni egy szempillantásban, ha mi, akik a *befogadó* oldalon vagyunk, megvilágosodnánk, hogy ez már a *miénk*, és ebben tudnánk járni.

Ha képes a Krisztusban hívők fizikai testét, az egész gyülekezeti Testet egy szempillantásban átváltoztatni, akkor hogyan lenne képes egy leheletével *meggyógyítani* mindannyiunkat minden betegségből egy szempillantás alatt! Az Úr képes lenne rá, ha a *hitünkkel* be tudnánk fogni. Úgyhogy rajta vagyunk, dolgozunk rajta.

Megmondjuk, hogy igenis a mi *hitünk munkálja* ezt, hogy mi gyógyultak legyünk, egészségesek legyünk, életerővel teljesek legyünk. A *betegséggel nincs közösségünk*, mert nekünk egy olyan Jézusunk van, aki elvitte a betegségeinket, elhordozta a fájdalmainkat. Úgyhogy felöltjük ezt magunkra.

Szereted, ha egy szép ruhát magadra öltesz és érzed, hogy most jól nézel ki? Krisztust mennyivel jobb felölteni? Akkor egészséges vagy, akkor gyógyult vagy, áldásokban jársz, örömben jársz. Dolgozz rajta! *Felölteni* a Krisztust! Akkor nincs betegség, mert a láthatatlano kból jönnek elő a láthatók.

Istennek megvan rá a hatalma, az ereje. Itt fogja bemutatni, hogy milyen hatalmas. A fizikális test, az összes test egy szempillantásban *elváltozik*, dicsőséges testet ölt magára. Hatalmas pillanat lesz, nem csoda, hogy *trombita* fog szólni, figyelemfelkeltés, kürtölések lesznek, hogy ide figyeljen az én népem, most megmutatom az én dicsőségemet! Az utolsó trombitaszónál elvégzi ezt a hatalmas munkát az Úr.

Ez egy olyan pillanat, amit tiszta szívemből várok! Vagy már alszunk, akkor felébreszt az Úr, és minket visz ki először ebből a világból. Mindjárt ellapozunk oda. Pál úgy írta le, hogy mi, akik akkor még élünk.

Pál várta, hogy az elragadtatás akkor legyen, miközben ő még a földön van. Vagy így, vagy úgy, de ez megtörténik velünk ez az elváltozás. Hatalmas munka! Trombitaszóra fogja végezni az Úr. Kürtölésre, trombitaszóra.

1KORINTHUS 15,51–55. 58.

53. Mert szükség, hogy ez a romlandó test romolhatatlanságot öltön magára, és e halandó test halhatatlanságot öltön magára.

Ez szükséges, mert a romlandó test nem képes *megállni Isten színe előtt*. A test nem képes bemenni Isten dicsőségébe a mennybe, ezért szükséges, hogy ez a romlandó test romolhatatlanságot öltön magára, és e halandó test halhatatlanságot öltön magára. Ez szükséges része Isten munkájának.

54. Mikor pedig ez a romlandó test romolhatatlanságba öltözik, és e halandó halhatatlanságba öltözik, akkor beteljesül amaz Ige, mely meg van írva: Elnyeletett a halál diadalra.

Amikor *ez a romlandó test romolhatatlanságba öltözik, és e halandó halhatatlanságba öltözik*, amikor ez megtörténik – ez veled is megtörténik egy napon –, akkor beteljesül amaz Ige, mely meg van írva: *Elnyeletett a halál diadalra*.

A halál megkeseríti mindenki életét, akinek a szeretteitől kell elbúcsúznia egy szeretett családtagtól. A halál a legszörnyűbb dolog, ami *egy időre elválaszt* minket egymástól, ellenségünknek nevezi Isten.

De elnyeletett a halál, nincs többé! Többé nincs elszakadás a szeretteinktől, mert a győzelemben elnyeletett ez a halál, többé nem lesz halál. Csak élet lesz az Úrral, örök élet, a megdicsőült testünkben.

55. Halál! Hol a te fullánkod? Pokol! Hol a te diadalmad?

Nem lesz többé! Ez lesz az a dicsőséges munka, és az Úr előtte a kürtzengésekkel fogja jelezni az Ő dicsőséges munkáját. Ezt írja le itt az 1Korinthus 15. Itt még egy biztatás van az 58-as versben:

1KORINTHUS 15,51–55. 58.

58. Azért szerelmes atyámfiái erősen álljatok, mozdíthatatlanul, buzgólkodván az Úrnak dolgában mindenkor, tudván, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban.

Miért írná, hogy ha nem lennének olyan helyzetek, amikor meginoghatnánk? Akkor nem kellene figyelmeztetnie minket. Akkor mondhatná, hogy nyugodtan csináljuk csak úgy, ahogy tudjuk. Nem, hanem azt mondja, hogy *erősen álljatok!*

Erősen álljatok a megpróbáltatásokban, mozdíthatatlanul! *Sziklaszilárdan* álljatok ebben az igazságban! Erősek legyetek, mert lesz valami, ami majd meg akar ingatni, ami azt akarja, hogy föladd a helyedet, ami ellened jön nekifeszülve. Egy szellemi harcban vagyunk.

Tusakodásaink vannak, szellemi hadviselésünk van, de ezek a sorok, amit itt olvasunk, ezek egy élő reménységet adnak nekünk, hogy ezt a pillanatot örömmel várjuk. És a kürtölések ünnepe ezt célozza. Bármilyen nehézségen is megyünk át, *erősen álljatok* az Úrban, mozdíthatatlanul álljatok az Úrban!

Buzgólkodván az Úrnak dolgában, vagyis ne csak lézengjünk itt a világban, hanem igenis vegyük le a szemünket a mi gondjainkról, a problémáinkról, és *buzgólkodván* végezzük az Úr munkáját, amiért itt vagyunk! Végezzük az Úr munkáját! Buzgólkodjatok az Úrnak dolgában mindenkor – írja.

Nem csak akkor, amikor úgy érezzük, hogy most kedvünk van hozzá és kimegyünk evangelizálni, hanem mindenkor buzogjál az Úrban, mindenkor legyen ez a tűz ott! Ki ne aludjon az az első szerelem a szívedből! Mindenkor buzogjál az Úrnak dolgában, mert tudnod kell, hogy a ti munkátok *nem hiábavaló* az Úrban!

Eljön az a nap, amikor ott állunk az Úr előtt – ez a *számonkérés* napja lesz –, és amit végeztünk, azért *jutalmaink* lesznek. Azon a napon nem akarunk megszegyenülni, hogy amit el kellett volna végeznünk, azt nem végeztük el, ugye? Ezért ez a buzgóság nagyon fontos. Buzgólkodván az Úrnak dolgában mindenkor.

Tudjátok meg, hogy ez a halál, ez az *ellenség legyőzetett*, és ti erősen álljatok, buzgólkodjatok az Úrnak dolgaiban, mert a harsona megszólal, és mi elváltozunk, és meg fogjuk látni az Ő dicsőséges ábrázatát. Ez az az ünnep, amit a *kürtzengések ünnepének* ünnepel az egész Izrael.

További utalás az Újszövetségben a kürtölések ünnepére. Ugye izgalmas így belenézni a mi vonatkozásunkban, hogy mit tartalmaz ez az ünnep, amikor megfűjják a kürtöket? Mi van nekünk még elrejtve, amiről nem tudunk, amiről nem gondolkodunk? Amibe milyen jó, ha belegondolunk? Milyen jó, ha belegondolunk!

Lapozzunk el az 1Thessalonika 4-re, ott *újabb titkok* fognak feltárulni erről a hatalmas napról, amit alig várunk. Tagadhatatlan, hogy várjuk, hisz mennyivel jobb odaát, mint itt küszködni, küzdelmekben lenni, megmérettetésekben, próbákban lenni. De azt mondja, hogy álljatok meg szilárdan – akkor meg tudunk állni.

Akkor meg tudunk állni benne, akkor nem hivatkozhatunk rá, hogy az ellenség erősebb, mert nem erősebb, hiszen a nagyobb bennünk van, úgyhogy meg tudunk állni győzelemmel, erővel, hatalommal! Tőle kaptuk azt, hogy *uralkodhatunk* az életben.

Tekintsünk rá az 1Thessalonika 4-ben a 13-as versre, megint meg fogjuk találni a kürtöléseket. Most ezt nyomozzuk, hogy miért adta az Ószövetségben ezt az ünnepet nekik, és mit takar ez nekünk, itt az újszövetségi életünkben.

1THESSALONIKA 4,13–18.

13. Nem akarom továbbá, atyámfiain, hogy tudatlanságban legyetek azok felől, a kik elaludtak, hogy ne bánkódjatok, mint a többiek, a kiknek nincsen reménységük.

Megint itt vannak, *akik elaludtak*, akik meghaltak. A világban élőknek nincs ilyen reménységük, mert nincs bennük az élő Jézus Krisztus. Ha valakit elveszítene, akkor gyászolnak és nincs reménységük.

Nincs az a bizodalom, ami nekünk van a Szellem által, mert mi tudjuk, hogy találkozunk velük, hogy nem múltunk van, mert az eltöri ahhoz képest, amilyen *jövők lesz együtt*. Mi csoda jövők lesz együtt dicsőségben az Úrral! Mindenkor Óvele leszünk és a szereteteinkkel.

Azt mondja, hogy a világnak nincs ilyen reménysége, és én nem akarom, hogy ti úgy bánkódjatok, mint a világ, mert nektek van reménységetek. Ezt végiggondoljuk, és ilyenkor nem hagyjuk, hogy a gyász elhatalmasodjon rajtunk, mert nekünk élő reménységünk van.

14. Mert ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadott, azonképpen az Isten is előhozza a Jézus által azokat, akik elaludtak, Óvele együtt.

Ezt mindenki hiszi, aki itt van, ugye? Jézus meghalt és feltámadott. Ez Jézus által történik, *először Jézusnak* kellett átmenni a halálon és a feltámadáson. Ő engedelmes volt és Isten feltámasztotta Őt. A mi bűneink rajta, a mi vétkeink rajta, minden, ami velünk kapcsolatban kivethető, az Jézuson, és Ő meghalt és legyőzte az ellenséget.

Isten előhozta a halálból, feltámasztotta, és azt írja, hogy ezért a Jézus által ti is elő tudtok majd jönni. Óvele együtt hoz el benneteket, mindazokat, akik elaludtak Óvele. A *feltámadás* ebben az igeversben van leírva.

15. Mert ezt mondjuk néktek az Úr szavával, hogy mi akik élünk, akik megmaradunk az Úr eljövételéig, semmiképpen sem előzzük meg azokat, akik elaludtak.

Pál úgy gondolkodott, hogy ő azok között lesz, nagyon hamar várták ezt az elragadtatást, kétezer évvel ezelőtt is várták. Mondta Pál, hogy mi, akik megmaradunk. Úgy gondolt rá, hogy én az élők között leszek. Hát nem úgy lett. Mi is vágyódunk rá, hogy az élők között leszünk, de majd meglátjuk, hogyan lesz. Vagy így, vagy úgy, de elmegyünk az Úrral, a Jézus nevében. Ez ad nekünk reménységet.

Tehát az Úr el fog jönni, az a nap eljön. Vagyis vannak, akik elaludtak. A Biblia oly gyönyörűen mondja, hogy nem meghaltak. Nem szeretem ezt a szót! Ha valaki mondja, hogy meghalt, akkor én azt mondom, hogy nem meghalt, hanem ők *elaludtak*, lehunyták a szemüket.

A halált meghalta Jézus értük. A haláltusát Jézus végigharcolta értük. A mi szent testvéreink *elalszanak* az Úrban. Az Úr karjaiban, és jönnek az angyalok, és átvisszik őket. Elalszunk, úgyhogy a haláltól nem kell félned, ha az Úrban vagy, mert csak elalszunk.

Átalszunk egy gyönyörű birodalomba. A *legszebb alvás*, amikor ez megtörténik az emberrel. Egy olyan helyen találod magad, amiről soha nem álmodtál volna, hogy létezik, és létezik. Egy ilyen helyre alusszuk át magunkat!

Tehát először azok jönnek elő, akik elaludtak. Vannak, akik a múlt héten aludtak el, vannak, akik az elmúlt évtizedekben. Nagyon sok testvérünk van már, aki alszik, akit valaha ismertünk, odaát *várnak minket*. Várnak minket.

1THESSALONIKA 4,13–18.

16. Mert maga az Úr riadóval, arkangyal szózatával és isteni harsonával leszáll az égből: és először azok támadnak fel, akik meghaltak a Krisztusban;

Ó, de nagy nap lesz az! Kürtzengések ünnepe. Maga az Úr fog leszállni, egy ilyen *kürtzengés közepette* az égből. Először előjönnek a sírboltokból, akik elaludtak az Úrban. Azután mi, akik élünk. És emeld fel a kezed, hogy köztük leszel! Mi így hiszünk, mert miért ne erre a részére utazzunk? Mi megmaradunk az Úr eljövételéig, ezt kijelentjük mindennap.

Akik megmaradunk – ezt így írja –, *elragadtatunk*. Itt van a mi elragadtatásunk leírva. Az előző részben olvastuk, hogy *átváltozik a testünk* egy szempillantásban, és utána az Úr Jézus *felragad minket* magához.

Ekkor, amikor az Úr így eljön harsonaszóra, akkor a világ nem fogja Őt látni, nem jön le a földre, csak értünk jön el a levegőben, a *felhők magasságába*. A levegőbe jön el, és mi ragadtatunk el Őhöz. Ez az elragadtatás, amit a keresztény világban annyit hallasz, hogy a keresztények elragadtatnak, ezt jelenti.

Az *Úr magához vonz* minket, mint egy hatalmas mágnes, a szeretete és az öröme vonzásában egy szempillantásban ott találod magad Nála, miközben a tested átváltozik. Óriási pillanat! Ezért szólnak a harsonák, mert felhívja a figyelmedet, hogy az Úr dicsőségének a megjelenésére készülj fel, mert jön és utána elragad magához. És így találkozunk az Úrral a levegőben – írja.

17. Azután mi, akik élünk, akik megmaradunk, elragadtatunk velük együtt a felhőkben, hogy találkozzunk az Úrral a levegőben; és ekképpen mindenkor az Úrral leszünk.

Naponta gondold végig ezt az *örömet*, és nem tud majd a sárba visszahúzni a napnak a nyomorúsága. Nekünk egy ilyen *jövő* van elkészítve. Fel leszünk ragadva az Úrhoz – képzeld el! Hatalmas!

Egy álomban engedte az Úr ezt láttatni velem, hogy az a szempillantás, amikor megyünk föl, az a *szeretet-tenger*, ami felvisz minket, oly hatalmas, hogy minden földi nyomorúságod, amiben valaha kellett lenned, és át kellett menned, az úgy eltörlődik, mintha soha nem lett volna.

Képzeld ezt el! Annyira jelentéktelenné válik, mintha soha nem lett volna! Ezt az Ő szeretete végzi. Kibeszélhetetlen, *tengernyi öröm* és szeretet-tengerbe emel be minket az Ő jelenlétében. Kürtzengések előzik meg, a Jézus nevében.

18. Annakokáért vigasztaljátok egymást e beszédekkel.

Vagyis ne szomorkodjatok a jelen helyzetekben! Még ha lenne is min keseregnünk, menjünk be az *öröm sátorokba* és örvendezzünk! Kürtzengések jelzik az Úr dicsőségébe való bemenetelünket, az örömnepünket, az Úrral való ünneplésünket.

Ez a mi keresztény életünk, ami *élő reménységet* ad nekünk. A nyomorúság közepén is élő reménységünk van – mondja az Írás. És ezt tartsd szem előtt! Sokkal könnyebben tudsz majd átmenni helyeken, ahol most úgy gondold, hogy meg vagy mérve, meg vagy próbálva, ahol hitpróbák vannak. Tartsd szem előtt, hogy jön az a pillanat, amikor ez mind feledésbe merül, mert oda felemel magához!

És onnantól kezdve mindenkor az *Úrral leszünk*, semmi többet el nem szakíthat minket az Úr öleléseitől, az Úr szerelmétől, az Úr kegyelmétől, az Úrnak a végtelen-végtelen irgalmas közelségétől! Ő gyönyörűséges! A *leggyönyörűsegebb teremtménye* Istennek a Jézus Krisztus, és te az *Ővé vagy örökre*. Elragad oda, és onnantól kezdve az *Ővé vagy örökre*.

Most is, de most még nem abban a közelségben, ahogy szeretnénk, de az Úr most is bennünk él a Szelleme által – tanítja az Írás ezt. Úgyhogy ez egy élő reménységet kell, hogy adjon nekünk. És a kürtölések ünnepén ezek a gondolatok legyenek bennünk, amikor látjuk és olvassuk az ószövetségi ünnepeket.

Mert elhangzott a kürtölésekkel kapcsolatos igesor, hogy micsoda események jönnek majd, az Úr ezt mind kürtzengéssel hozza. És utána a népnek eljön a nap, és jönnek a sátoros ünnepek. *Hét napig* ünnepelnek a sátrakban és örvendeznek.

Amikor elhangzik a kürt szava és mi elragadtatunk, akkor egy *hétéves öröm* jön a mennyben, ahogy a sátoros ünnep itt a földön. Ezek az ünnepek mind *előképei*, árnyékképei annak, ami az igazi, ami a mennyei. Vagyis a hét évre szóló elragadásunk ebből a világból a sátoros ünnep jelentése a mi számunkra.

Elvisz minket az Úr ebből a világból hét esztendőre, hogy *vele ünnepeljünk*, vele örvendezzünk, hogy az Úr asztalánál ülve elvegyük az Ő kijelentéseit, a *tanításait*, a válaszait a mikéntekre. Ebben az életben annyi kérdés van, amit nem értünk. Nem tudjuk, Uram, hogy mi miért és hogyan történt, nem látunk át dolgokat, de tovább megyünk, mert bízunk az Úr jóságában, és bízunk a szeretetében.

Amikor ott ülünk majd a *menyegzői asztalnál* az Úrral, hét esztendőnk lesz arra, hogy a *kérdéseinkre választ* kapjunk, és többé semmi kétség nem marad, csak az Úr igazsága, az Úr jósága, az Úr kegyelme, az Úr gondviselése. Meg fogod látni, hányszor oltalmazott meg téged a bajból úgy, hogy nem is tudtál róla!

Rengeteg *kijelentés* lesz arra az asztalra terítve, mikor az Úr menyegzői asztalánál leszünk, abban a hét esztendőben. Hét esztendeig tart, mert hét napos a sátoros ünnep. Ezért nagyon kérlek, hogy ved ki a fejedből azt a gondolatot, hogy mi a megpróbáltatások, nyomorúságok idején egy napot is itt lennénk!

Mert vannak olyan tévtanítások, hogy a keresztényeknek részt kell venniük egy időre itt a földön a nyomorúságok esztendeiben. Pont azért adta Isten az ünnepeket, hogy vegyünk abból annyi világosságot, hogy minket *előbb elvisz* az Úr. Most olvastuk, hogy elvisz minket az Úr.

Felemel minket azokra a felhőkre a kürtölések ünnepén, amikor szólnak az isteni harsonák, és arra a kürtzengésre maga az Úr leszáll, és elviszi az övéit, ha alszanak, ha ébren vannak. Elviszi magához hét esztendőre a sátoros ünnepek örömében, a teljességben.

Örvendezésekben leszünk, míg a földön itt a nyomorúságok ideje lesz. El ne hidd azt, hogy neked itt majd abban részed lesz, ami kín és nyomorúság jön akkor a földre, mert az szörnyű hét esztendő lesz, az az ítéletesztendőkhöz tartozik még az ószövetség idejéből. De neked nem kell itt lenned, ha hívője vagy az Úr Jézus Krisztusnak. *Mentes és szabad* vagy, a Jézus nevében!

Az ünnepekből olvastuk ki, hét napos a sátoros ünnep, *hét napig* ünnepelnek, egy nappal sem kevesebb. *Hét esztendő* jár nekünk odafent, és amikor ennek a hét esztendőnek a vége van, akkor *jön el velünk* az Úr. Velünk, a gyülekezeti Testtel, akit megvilágosított, akit megmossott, akit megvigasztalt, akit felépített arra a harcra, ami jön majd az armageddoni csatánál.

Velünk együtt jön majd az Úr vissza, és ezt is kiolvashatod az Ószövetségből. Ez lesz a záró Igénk ma. Ezt még szeretném, ha látnánk, hogy a drága Úr Jézus Krisztusunkban ez a *sátoros ünnep* örök rendelés!

Vagyis amikor ez a hét esztendő eltelik az elragadtatás után, visszajövünk az Úrral, és Jézus lesz a Király itt a földön Jeruzsálemben, a népeknek pedig évről évre, esztendőről esztendőre meg kell jelenniük Jeruzsálemben a sátoros ünnepre.

Ezt képzeld el! Örök rendelés. Nem csak az ószövetség ünnepe, hanem nekünk is megíratott, hogy tanulságot merítsünk belőle, hogy vigasztalást vegyünk belőle, hogy épüljünk általa, és örökre ünnepeljük majd a sátoros ünnepeket.

Elolvason nektek, mert felemelő látni, hogy az Úr ezeket örökre rendelte el, a Jézus nevében. Múltkor is beleolvastunk, és most is megtesszük, mert fenséges az Ő kegyelme és jósága, amit ilyenkor kijelent a szívekre.

Még egy gondolat, miközben odalapoztok a drága Jézus kegyelméből. Amikor Jézus felviszi a három tanítványát arra a magas hegyre, Pétert, Jakabot és Jánost, csak *hármójukat*, és akkor az Úr orcája elváltozik, elkezd ragyogni az Ő dicsőségében. Aztán megjelenik Illés és Mózes, és egy akkora felhő veszi őket körbe, Istennek egy olyan *shekina dicsősége* jelenik meg, hogy Péter, János és Jakab egyszerűen összeesnek az Úr lábánál.

Amikor magukhoz térnek, akkor az a dicsőség már onnan eltűnt, de hallották, amíg Jézus beszélget Illéssel és Mózesrel. Akkor azt kérdezték: Építsünk fel itt három sátor? A *sátoros ünnepek* és az *Úr dicsőségének* a megjelenése. Nem egy és nem két helyen látod ezek összekapcsolódását.

Úgyhogy ezek a sátoros ünnepek, a kürtzengés, az Ő dicsőségének, a hatalmas dicsőségnek megjelenése a shekina dicsőségébe való *bevitelünket jelképezi*, és érzékelteti velünk, amikor ez megjelenik a sátoros ünnepeken, ezt a dicsőséget ünnepeljük.

Azt kérdezik a tanítványok, hogy építsünk itt három sátrat? Egyet neked, egyet Illésnek, egyet Mózesnek? Mondja Jézus, hogy erről az időkről ne is beszéljete, felejtsetek el, a fel-támadásig erről ne beszéljete, amit láttatok! Az Ő dicsősége és a sátoros ünnepek mennyire *összekapcsolódnak!*

Ugyanis három fő ünnep van, amivel kezdtük. A *húsvét* ünnepe betöltötte Jézus, amikor az utolsó vacsoránál megszenteli a bort, a kenyeret, és aztán a keresztre megy, ez a páskavacsora. Jézus betöltötte a húsvét ünnepeket.

A *pünkösd* ünnep is betöltetett, pont azon a napon. Jézus is a páska vacsoránál kellett, hogy elmondja azt az imádságot. Pont azon a napon. Ezek rendelt ünnepek. A pünkösd napján mi történt? A pünkösd ünnepe a Szent Szellem töltötte be, a Szent Szellem szállt le a földre a felsőházba, és kitöltötte Isten az Ő Szellemét erre a világra. Az az ünnep is betöltetett.

Egy ünnep van még a három fő ünnep közül, ami *még nem töltetett be*. Melyik az? A *sátoros ünnep*. Mit ünnepe akkor a nép? A gyülekezet elragadását és a hét évre dicsőségbe való bemenetelét, a hatalmas shekina dicsőségbe való bemenetelét ünnepli, és ez az ünnep az Úr hatalmában van.

Most a sátoros ünnepeknél nagyon szép lett volna, ha az Úr elvisz minket, de ha nem, meghajlunk előtte, és bármikor készen állunk arra, hogy ebbe a dicsőségbe átemeljen minket. De ez az ünnep ezt jelképezi, ezt kiolvashattuk az Igéből. Kürtölések jönnek, trombitaszó, harsonák, égzengés, és az Úr felemel minket a levegőbe magához, és Vele leszünk örökre.

A sátoros ünnepeket előzi meg ez a kürtzengés. Álljunk nagy reménységgel, hogy ez az ünnep minél hamarabb be lesz töltve a Gyülekezet elragadtatása által! Várjuk ezt a napot jó reménységben! Jó reménységben.

Miért ne tennénk, amikor Jézus maga mondja a Jelenések könyvében a 22,20-ban, hogy bizony hamar eljövök. Ezt olvastad, ha ott az utolsó oldalon kinyitod a Jelenések könyvét. Bizony hamar eljövök – mondja Jézus kétezer évvel ezelőtt. Úgyhogy neki egy szempillantás, hogy még vár hét évet.

Mi itt leszünk *engedelmisségben*, akárhányat még számol hozzá, mert várja a földnek a *drága gyümölcsét*, amit be kell takarítanunk. Sokszor tényleg buzgólkodnunk kell az Úr dolgában, mert amíg nincs kész a *menyasszony*, addig nem jön el értünk. Ezt vegyük tudomásul.

Minden lelket hazavár, aki be van írva az élet könyvébe, azokat várja, és nekünk meg kell cselekednünk, el kell végeznünk! El kell végeznünk azt! De az az ünnep közeledik, és az az ünnep eljön.

A Zakariás könyvéhez szeretnék elmenni. Ez lesz a záró Igénk ma. Hálásan köszönöm, hogy a figyelmekkel végig velem voltatok. Nagyon izgalmas téma ez, hogy miket tervez az Úr a számunkra, a jövő miket tartogat a számunkra. Ez a mennyei elragadtatás, a hét év örömünnep.

A Zakariás 14-ben elolvasok nektek egy rövid részt. Nagyon sok kérdésünkre választ fog adni, hogy most mik történnek a szemünk előtt. Azt írja az Igében, hogy minden népet ütközésre gyűjtök Jeruzsálemhez – ez Isten szava.

ZAKARIÁS 14,2–5. 9. 16–17.

2. Mert minden népet ütközetre gyűjtök Jeruzsálemhez, és megszállják a várost, és kirabolják a házakat, megszeplősítik az asszonyokat; és a város fele számkivetésbe megy, de a nép maradéka nem gyomláztatik ki a városból.

Mindig lesz egy maradék. Jeruzsálemre nehéz idők jönnek, és Izraelre nagyon nehéz idők jönnek, minden nap a politikában lehet olvasni, hogy mennyi ellensége van, milyen gonosz tervekkel készülnek. A világ java része el akarja pusztítani, mert Isten szövetséges népe. Nem másért gyűlölik, hanem mert *Isten szövetséges népe*.

Isten választotta szerelmetesének, az ellenség ezért ki nem állhatja, és tervei vannak, gonosz tervei vannak ellene. De lesz egy *maradék* a megpróbáltatásokban. Mindig lesz egy maradék. Te magadat úgy lásd, hogy te mindig magadért cselekszel, aki megcselekszi az Úr akarátát teljességben és győzelemben, mert *te a maradék* vagy, akire az Úr *számíthat* mindvégig.

3. Mert eljön az Úr, és harcol azok ellen a népek ellen, amint harcolt ama napon, a harcnak napján.

Az Úr már harcolt egyszer-kétszer az ő népéért az Ószövetségben. Ők mentek elől és dicsérték az Urat, és az Úr maga megharcolt az ellenséggel. Egymás ellen fordította az ellenségeket és legyilkolták egymást. Izrael népe győzelmet aratott, mert az Úr harcolt.

4. És azon a napon az Olajfák hegyére veti lábait, amely szemben van Jeruzsálemmel napkelet felől, és az Olajfák hegye közepén ketté válik, kelet felé és nyugat felé, igen nagy völgygé, és a hegynek fele észak felé, fele pedig dél felé szakad.

Ez az a visszajövetele Jézusnak, amikor már velünk jön vissza a hét év után, mert amikor értünk jön, akkor csak a felhőkre jön, és mi ragadtatunk fel. De lesz egy *visszajövetele* Jézusnak hét év után, amikor az Olajfák hegyére veti lábait. Ugyanis onnan emeltetett föl.

Az *Olajfák hegyéről* ment fel Jézus. Angyalok a tanúk rá, meg akik látták, hogy felemeltetett az Olajfák hegyéről, és ahonnan felemeltetett, oda fog visszajönni. Képzeljétek el, az Olajfák hegyén kettéválik a föld, és elválasztja a jót a gonosztól, és az ellenségeket el fogja nyelni a föld!

ZAKARIÁS 14,2–5. 9. 16–17.

5. És az én hegyem völgyébe futtok, mert a hegyközi völgy Azálig nyúlik, és úgy futtok, amint futottatok a földindulás elől Uzziásnak, Júda királyának napjaiban. Bizony eljön az Úr, az én Istenem, és minden szent vele.

Ott leszel az Úrral, amikor így eljön, és egy hatalmas megmérettetésre az armageddoni csatára jövünk vissza az Úrral, kiképezve a harcra. Mindenkinek a seregben az Úrtól *elrendelt helye* van az alapján, hogy *milyen hatalmat* építettünk itt ki az életünkben, hogy mit bízhat ránk az Úr, kik mennek majd elől, és kik mennek a seregben hátvédként.

Be leszünk állítva pontosan rangsor szerint ebben a megmérettetésben. Le van írva, hogy az Isten eljön, és minden szent övele. Akik kijöttek a sírból, akik elragadtatásban részesültek, az egész sereg jön vissza az Úrral erre a megmérettetésre.

9. És az Úr lesz az egész földnek Királya, e napon egy Úr leszen, és a neve is egy.

Az Úr lesz az egész föld királya, mert győzelmet arat. Nem lesz többé megosztás, nem lesz többé szakadás, nem lesz többé pusztítás az ellenségtől. *Ezer éves békesség* jön a földre.

16. És leszen, hogy akik megmaradnak mindama népek közül, amelyek Jeruzsálem ellen jönnek: esztendőről esztendőre mind felmennek, hogy hódoljanak a királynak, a Seregek Urának, és megünnepeljék a sátorok ünnepét.

Képzeld el, hogy az *ezer esztendő* során a népeknek fel kell jönniük Jeruzsálembe, mert az Úr elrendelte ezt az ünnepet! Ez a sátoros ünnep egy *örök ünnep*, amit elrendelt, és kürtzengésekkel indul. Az öröm ünnepe! A dicsőségbe való bemenetel.

Gyertek be az én sátoromba – mondja az Úr –, örvendeztetek, mily szépek a Jeruzsálem sátrai, örvendezésekkel tele, ujjongással tele, az Úr dicsőségével tele! Ezek az Úr sátrai. Ünnepegni kell örökre ezt az Úr rendelését, a Jézus nevében.

17. És leszen, hogy aki nem megy fel e föld nemzetségei közül Jeruzsálembe, hogy hódoljon a Királynak, a Seregek Urának: nem leszen azokra eső.

Akkor is lesznek olyanok, akik azt mondják, hogy ugyan már, ne mondjad nekem, hogy ez a Jézus, meg az. Mindig lesz egy olyan, aki ellenvet az Igének. Meglátod, mi jön rájuk! Nézd meg! Aki nem megy fel az Úr rendelése szerint, hogy *hódoljon a királynak*, a Seregek Urának, nem leszen azokra eső.

Vagyis hiába vetnek, nem fognak aratni, hiába szorgoskodnak, nem lesz áldás rajtuk. Nem lesz mennyei eső, *nem lesz áldás* az életükön, ha nem imádják a királyt, a Jézus Krisztust. A te királyodat, a királyoknak Királyát, uraknak Urát. Nem lesz áldás az életükön. Meg van írva előre az Ószövetségben.

Az Úr rendelése ez, úgyhogy neked kötelességed az *Úr örömeiben*, az Úr sátraiban, az örömujjongásokban az Urat imádni, és magasztalni! *Első* legyen az életeden, hogy megöntözze az életedet, hogy a mennyei esők jöjjenek, hogy a mennyei esők alászálljanak! Mert az esőkben van a növekedés. A magokat elvetjük és utána jön az öntözés.

A földműves tudja, hiába veti be a legkiválóbb minőségű magokat a földbe, ha nincs öntözés, akkor csak kidobta, a beruházásának minden forintja elveszett. Mert nincs öntözés, eső. Ez szellemi értelemben is így van.

Az Úr megöntözi az életünket, hogy ne lankadjunk, ne fáradjunk, az *erőnket megújítja*. Ez az Ő öntözése. Ez hogy megy? Hogyha bemegyünk, és *imádjuk Őt*, bemegyünk és örvendezünk,

bemegyünk és hálákat adunk, a kezeinket fölemeljük és az Ő jóságát látjuk mindenhol, és tudunk úgy örülni, ahogy a világ nem tud, mert nem látja ezeket az áldásokat elkészítve.

Akik nem mennek fel megünnepelni a *sátorok ünnepét*, büntetés jön azokra a népekre – írja a 19. vers. Így zárja az Úr szava. Úgyhogy mi bölcsek vagyunk, mi ünneplünk. Ünneplünk az ószövetségi néppel. Ünneplünk az újszövetség örökségében. És ünneplünk az ezer esztendőben. A sátoros ünnepet!

Örvendezzünk, ezért kaptuk ma ezt a dicséretet, hogy örvendezzünk, hogy tapsoljunk, hogy ujjongjunk az Úr előtt. A bűt és a bánatot feledtetni velünk. Ő a gyógyítónk! Ő a szabadítónk! Meggyógyít minket! Úgyhogy a fájdalom és a sóhaj eltávozott. A könnyeket letörölte. Sírtunk eleget – szoktam mondani.

Az életemben mostantól *örömök jönnek*, és a vigasság jön, az öröm szava jön! A menyasszonynak és a vőlegénynek a szava jön, a Jézus nevében. Örvendezések jönnek, a Jézus Krisztus szent nevében. Örvendezések jönnek az életemre! Jézus nevében prófétálj az életedre, Sionnak leánya! Prófétáld meg az Úr örömét, prófétáld meg az Úr gazdagságát az életedre! Ez az Ő akarata!

Bizonyosság: Szabadulás alkoholfüggőségből

Ha az Úrnak minden egyes cselekedetét *kihirdetjük*, abból Ő dicsőséget vesz. Ám amikor egy egész család áll itt és a generációk mondhatják el, hogy a szülők *imáin keresztül* a fiatalság milyen mélységekből tudott kijönni, hogy ma az Úr szolgálatára adja magát, az egy hatalmas bizonyosság lesz arról, hogy az *Úr Jézus él!*

Erzsébet és József sok hosszú év imádság után *sem adták fel* a hitüket. Voltak nagyon nehéz helyzetek, amikor azt mondhatták volna, hogy Uram, feladjuk, mert nem látjuk, hogy az imáinknak lenne hathatós ereje. De most itt áll az egész család együtt az Úr előtt, egy hatalmas bizonyosságuk van, és ez öröm az Úrnak. Az Úrnak az öröme, hogy az egész család az Úrnak az üdvösségében, és az Úr akaratában és a terveiben áll.

Fiú: Én eltévedtem a családomtól, de most kijelenthetem, hogy hónapokkal ezelőtt az Úr mondta nekem, hogy én meg fogok változni, és *újraépítem* az életemet. Ez sikerült. Hála az Úrnak! Mert a tékozló fiú *hazatért*, és bízom benne, hogy ez sikerült, a koldus ruhámat levettem, és újra eljöttem az Úrhoz, mint ahogy a Biblia is írja. Visszakaptam a családomat, és itt vagyok. Meggyógyultam.

Egy nagyon *súlyos alkoholproblémából* jöttem ki. Mondta nekem az Úr, hogy fiam, én téged *megformállak!* Nem tudtam, hogy mi az, és *két hónap alatt* teljes mértékben letettem az alkoholt, meggyógyultam, dolgozom, és visszatértem hozzátok, és az Úrhoz legfőképpen.

Elővettem az imakönyvet, és megkértem az Urat, hogy legyen egy párom. Az Úr mondta nekem, hogy én adok egy hölgyet az utadba, és imádkoztunk, és Ő megadta. Mély depresszióban voltam, és bízom benne, hogy már kijöttem ebből, és teljes egészségesen állok előttetek, és az Úr előtt legfőképpen. Dicsőség az Úrnak!

Apa: Dicsőség Istennek, köszönet az Úrnak, hogy az én drága fiam *visszatalált* az Úrhoz. Visszatalált az életbe. Sokat imádkoztunk, de nem azért, mert mi imádkoztunk, hanem az Úr *kegyelme lenyúlt* hozzá. Az imádságra csak *használt* minket Isten, de a szívünkben volt az, hogy nem szabad őt elengedni. A fiam engedetlen volt, és utána meg szólt hozzá Isten. Én ezt nagyon megköszönöm Neki.

Csak egyetlenegy Igét szeretnék itt mondani, amely arról szól, hogy Ő mindeneket betölt mindenekkel. A szívem mélyén az volt, hogy őt is *betöltötte* mindenekkel, és nincs már más, csak mindenben és mindenekben a Krisztus! Amikor fölsírtunk hozzá, és megtalálta Isten a *közös akaratunkat* a fiamban, a feleségemben és bennem, akkor utána le tudott nyúlni érte. Mert mindenekben csak a Krisztus, és ő az Isten gyermeke.

Ezt azért mondom el nektek, mert ha valakinek bármilyen problémája, akár betegséggel, vagy más nehézséggel küzd az életben – mert ki az, aki nem? –, akkor gondoljatok arra, hogy a betegségnél *nagyobb is van*. Mert Isten Fia az, aki lejött a földre, az Univerzumnak a teremtője jött le, és Ő ott van, ahova csak szeretnénk, hogy bekerüljön a változás. Isten odaadta a Fiát, hogy változtasson meg. És mindenki annyit tud megtapasztalni Istenből, akinek és ahogyan látja Őt. Ezért nekünk arra kell törekednünk, hogy az Ő dicsősége bekerüljön az életünkbe.

Fiú: A tékozló fiú élet több mint húsz évig tartott. Családot alapítottam, a lányom itt keresztelkedett meg. Nem tértem vissza édesapámékhoz, mert öntörvényű voltam, és nem érdekelt semmi. Az utolsó három évben nagyon sokat szenvedtem, egymagamban voltam. Volt egy kiskutyám, ő vigyázott rám, ő tartotta bennem a lelket.

És akkor mondta nekem az Úr, hogy fiam, én *átformállak* téged. Ő belső hangon szólt nekem. Különleges módon. Azután többször is *szólt hozzám* az Úr. Én tudtam, hogy Ő szól hozzám. Teljesen megváltoztatta az életemet. Tavaly szeptemberben fogyasztottam utoljára alkoholt.

Nem csak, hogy letette az alkoholt, hanem bejár a gyülekezetbe. Egy olyan *éhséget* adott az Úr a szívére az *Ige hallgatása* után, hogy minden héten itt van a gyülekezetbe. A Jézus elvitte a rossz közösségeket, elvitte az alkoholt, visszahozott a családba, és behozott a gyülekezetbe. Adott egy gyönyörű barátnőt neked. Dicsőséget adunk Istennek. Köszönjük ezt a kegyelmet!

